Tento text slúži výlučne ako dokumentačný nástroj a nemá žiadny právny účinok. Inštitúcie Únie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah. Autentické verzie príslušných aktov vrátane ich preambúl sú tie, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie a ktoré sú dostupné na portáli EUR-Lex. Tieto úradné znenia sú priamo dostupné prostredníctvom odkazov v tomto dokumente

►**B**

SMERNICA RADY 94/33/ES

z 22. júna 1994

o ochrane mladých ľudí pri práci

(Ú. v. ES L 216, 20.8.1994, s. 12)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**M1**	Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/30/ES z 20. júna 2007	L 165	21	27.6.2007
►**M2**	Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/27/EÚ z 26. februára 2014	L 65	1	5.3.2014
►**M3**	Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1243 z 20. júna 2019	L 198	241	25.7.2019

▼B

SMERNICA RADY 94/33/ES

z 22. júna 1994

o ochrane mladých ľudí pri práci

ČASŤ I

Článok 1

Účel

1. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia na zákaz práce detí.

Zabezpečia, aby za podmienok ustanovených v tejto smernici nebol minimálny vek vstupu do práce alebo do zamestnania nižší, ako je minimálny vek ukončenia riadnej povinnej školskej dochádzky, stanovený vnútroštátnym právom, alebo v nijakom prípade nižší ako 15 rokov.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa práca mladistvých prísne regulovala a chránila za podmienok ustanovených v tejto smernici.

3. Členské štáty všeobecne zabezpečia, aby zamestnávatelia zaručili mladým ľuďom také pracovné podmienky, aké zodpovedajú ich veku.

Členské štáty zabezpečia ochranu mladých ľudí pred hospodárskym vykorisťovaním a pred akoukoľvek prácou, ktorá by mohla poškodiť ich bezpečnosť, zdravie alebo telesný, duševný, mravný alebo sociálny vývoj alebo by mohla ohroziť ich vzdelávanie.

Článok 2

Pôsobnosť

1. Táto smernica sa vzťahuje na všetky osoby mladšie ako 18 rokov, ktoré majú pracovnú zmluvu alebo pracovný pomer, ako ich vymedzuje platné právo členského štátu a/alebo ich upravuje platné právo členského štátu.

2. Členské štáty môžu prijať ustanovenia zákonov alebo iných právnych predpisov, ktorými z pôsobnosti tejto smernice vyjmú — v rámci obmedzení a za podmienok, ktoré stanovujú ustanovenia zákonov alebo iných právnych predpisov — príležitostnú alebo krátkodobú prácu, ktorú predstavuje:

a) domáca služba v súkromnej domácnosti alebo

b) práca v rodinnom podniku, ak sa nepovažuje za prácu, ktorá by mohla byť na ujmu, poškodiť alebo ohroziť mladých ľudí.

▼B

Článok 3

Definície

Na účely tejto smernice:

a) „mladou osobou“ sa rozumie každá osoba mladšia ako 18 rokov uvedená v článku 2 ods. 1;

b) „dieťaťom“ sa rozumie každá mladá osoba mladšia ako 15 rokov alebo osoba, na ktorú sa podľa vnútroštátneho práva ešte vzťahuje riadna povinná školská dochádzka;

c) „mladistvým“ sa rozumie každá mladá osoba vo veku najmenej 15, ale menej ako 18 rokov, na ktorú sa podľa vnútroštátneho práva už nevzťahuje riadna povinná školská dochádzka,

d) „ľahkou prácou“ sa rozumie akákoľvek práca, ktorá vzhľadom na vnútornú povahu úloh, ktoré zahŕňa a osobitné podmienky, za akých sa vykonávajú:

i) nedáva predpoklad, že by mohla ohroziť bezpečnosť, zdravie alebo vývoj detí, a

ii) nie je taká, aby mohla ohroziť ich školskú dochádzku, ich účasť na príprave na povolanie alebo učebných programoch schválených príslušným orgánom alebo ich spôsobilosť mať úžitok z poskytovanej výučby;

e) „pracovným časom“ sa rozumie každá doba, počas ktorej je mladá osoba v práci, je k dispozícii zamestnávateľovi a vykonáva svoju činnosť alebo povinnosti v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo praxou;

f) „dobou odpočinku“ sa rozumie každá doba, ktorá nie je pracovným časom.

Článok 4

Zákaz detskej práce

1. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia na zákaz detskej práce.

2. S prihliadnutím na ciele stanovené v článku 1 môžu členské štáty prijať ustanovenia zákonov alebo iných právnych predpisov, ktoré zo zákazu detskej práce vylúčia:

a) deti, ktoré vykonávajú činnosti ustanovené v článku 5;

b) deti, ktoré majú najmenej 14 rokov a pracujú v rámci systému teoretickej a/alebo praktickej prípravy kombinujúceho prácu s odbornou prípravou alebo v rámci systému vnútropodnikového zaškoľovania, pod podmienkou, že sa táto práca vykonáva v súlade s podmienkami stanovenými príslušným orgánom;

▼B

c) deti, ktoré majú najmenej 14 rokov a vykonávajú inú ľahkú prácu, ako je práca uvedená v článku 5; inú ľahkú prácu, ako je práca uvedená v článku 5, však môžu vykonávať aj deti vo veku od 13 rokov určitý obmedzený počet hodín týždenne, ak ide o kategórie prác vymedzené vnútroštátnymi právnymi predpismi.

3. Členské štáty, ktoré použijú možnosť uvedenú v odseku 2 písm. c), určia — podľa ustanovení tejto smernice — pracovné podmienky pre túto ľahkú prácu.

Článok 5

Kultúrne alebo podobné činnosti

1. Zamestnávanie detí na účely výkonu kultúrnych, umeleckých, športových alebo reklamných činností podlieha predchádzajúcemu schváleniu príslušným orgánom v každom jednotlivom prípade.

2. Členské štáty v prípadoch uvedených v článku 1 ustanovia prostredníctvom ustanovenia zákonov alebo iných právnych predpisov pracovné podmienky pre deti, ako aj náležitosti predchádzajúceho schvaľovacieho postupu pod podmienkou, že ich činnosti:

i) nedávajú predpoklad, že by mohli ohroziť bezpečnosť, zdravie alebo vývoj detí, a

ii) nie sú také, že by mohli ohroziť ich školskú dochádzku, ich účasť na príprave na povolanie alebo učebných programoch, schválených príslušným orgánom, alebo ich spôsobilosť mať úžitok z poskytovanej výučby.

3. Prostredníctvom výnimky z postupu ustanoveného v odseku 1 môžu členské štáty v prípade detí vo veku najmenej 13 rokov povoliť prostredníctvom ustanovenia zákonov alebo iných právnych predpisov v súlade s podmienkami, ktoré určia, zamestnávanie detí na účely výkonu kultúrnych, umeleckých, športových alebo reklamných činností.

4. Členské štáty, ktoré majú osobitný systém udeľovania povolení v súvislosti s činnosťou detí v modelingových agentúrach, si môžu tento systém zachovať.

ČASŤ II

Článok 6

Všeobecné povinnosti zamestnávateľov

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 4 ods. 1), zamestnávateľ prijme opatrenia potrebné na ochranu bezpečnosti a zdravia mladých osôb, pričom vezme osobitne do úvahy špecifické riziká uvedené v článku 7 ods. 1.

2. Zamestnávateľ vykoná opatrenia ustanovené v odseku 1 na základe posúdenia rizík pre mladých ľudí súvisiacich s ich prácou.

▼B

Posúdenie treba urobiť ešte predtým, než mladí ľudia začnú pracovať, a pri každej podstatnejšej zmene pracovných podmienok, pričom sa musí venovať osobitná pozornosť týmto bodom:

a) vybaveniu a usporiadaniu pracoviska alebo pracovného miesta;

b) povahe, stupňu a dobe vystavenia fyzikálnym, biologickým a chemickým vplyvom a látkam;

c) forme, rozsahu a používaniu pracovných prostriedkov, najmä látok, strojov, prístrojov a zariadení a spôsobu práce s nimi;

d) usporiadaniu pracovných procesov a operácií a spôsobu, akými sa navzájom kombinujú (organizácii práce);

e) úrovni odbornej prípravy a výučby poskytnutej mladým ľuďom.

Ak toto posúdenie poukáže na existenciu rizika pre bezpečnosť, telesné alebo duševné zdravie alebo vývoj mladých ľudí, zabezpečí sa primerané bezplatné posudzovanie a sledovanie ich zdravotného stavu v pravidelných intervaloch bez toho, aby bola dotknutá smernica 89/391/EHS.

Bezplatné posudzovanie a sledovanie zdravotného stavu môže byť súčasťou vnútroštátneho systému zdravotníctva.

3. Zamestnávateľ informuje mladých ľudí o možných rizikách a o všetkých prijatých opatreniach súvisiacich s ich bezpečnosťou a zdravím.

Okrem toho o možných rizikách a o všetkých opatreniach prijatých v záujme bezpečnosti a zdravia detí informuje aj zákonných zástupcov detí.

4. Zamestnávateľ do plánovania, vytvárania a monitorovania podmienok bezpečnosti práce a ochrany zdravia, aplikovateľných na mladých ľudí, zapojí aj ochranné a preventívne služby uvedené v článku 7 smernice 89/391/EHS.

Článok 7

Zraniteľnosť mladých ľudí — zákaz práce

1. Členské štáty zabezpečia ochranu mladých ľudí pred všetkými špecifickými rizikami pre ich bezpečnosť, zdravie a vývoj, ktoré vyplývajú z ich nedostatočných skúseností alebo neuvedomovania si existujúcich alebo potenciálnych rizík alebo zo skutočnosti, že mladí ľudia ešte celkom nedospeli.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 4 ods. 1), členské štáty s týmto cieľom zakážu zamestnávať mladých ľudí:

a) prácou, ktorá objektívne presahuje ich fyzické a psychické schopnosti;

▼B

b) prácou, pri ktorej sú vystavení škodlivému pôsobeniu látok, ktoré sú toxické a karcinogénne, spôsobujú dedičné genetické poškodenie alebo poškodzujú nenarodené dieťa alebo ktoré majú akýkoľvek iný chronický vplyv na ľudské zdravie,

c) prácou zahŕňajúcou vystavenie sa škodlivému žiareniu;

d) prácou zahŕňajúcou riziko úrazov, o ktorom možno predpokladať, že ho mladí ľudia nedokážu rozpoznať alebo vyhnúť sa mu, pretože nevenujú dostatočnú pozornosť bezpečnosti alebo nemajú dostatočné skúsenosti či odbornú prípravu; alebo

e) prácou, s ktorou sa spája zdravotné riziko spôsobené extrémnym chladom alebo teplom alebo hlukom alebo vibráciami.

Práca, ktorá by mohla predstavovať špecifické riziko pre mladých ľudí v zmysle odseku 1, zahŕňa:

— prácu zahŕňajúcu vystavenie sa škodlivým fyzikálnym, biologickým a chemickým látkam a vplyvom uvedených v bode I prílohy a

— procesy a práce uvedené v bode II prílohy.

3. Členské štáty môžu prostredníctvom ustanovenia zákonov alebo iných právnych predpisov povoliť výnimky z odseku 2 u mladistvých, ak sú tieto výnimky nevyhnutné z hľadiska ich odbornej prípravy, za predpokladu, že ochranu ich bezpečnosti a zdravia zaručuje skutočnosť, že práca je vykonávaná pod dohľadom príslušnej osoby v zmysle článku 7 smernice 89/391/EHS, a za predpokladu, že je zaručená ochrana podľa uvedenej smernice.

ČASŤ III

Článok 8

Pracovný čas

1. Členské štáty, ktoré využijú možnosť uvedenú v článku 4 ods. 2) písm. b) alebo písm. c), prijmú potrebné opatrenia na obmedzenie pracovného času detí na:

a) osem hodín denne a 40 hodín týždenne pri práci vykonávanej v rámci systému kombinujúceho prácu s odbornou prípravou alebo v rámci systému vnútropodnikového zaškoľovania;

b) dve hodiny v školskom dni a 12 hodín týždenne pri práci vykonávanej počas školského roku mimo hodín stanovených na školskú dochádzku pod podmienkou, že to nezakazuje vnútroštátny právny predpis a/alebo prax;

denný pracovný čas nesmie za žiadnych okolností presiahnuť sedem hodín; tento limit možno zvýšiť na osem hodín v prípade detí, ktoré dosiahli vek 15 rokov;

▼B

c) sedem hodín denne a 35 hodín týždenne v prípade práce vykonávanej počas obdobia najmenej jedného týždňa v čase mimo školského roku; tento limit možno zvýšiť na osem hodín denne a 40 hodín týždenne u detí, ktoré dosiahli vek 15 rokov;

d) sedem hodín denne a 35 hodín týždenne pri ľahkej práci vykonávanej deťmi, na ktoré sa podľa vnútroštátneho práva už nevzťahuje povinnosť riadnej školskej dochádzky.

2. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia, aby obmedzili pracovný čas mladistvých na osem hodín denne a 40 hodín týždenne.

3. Čas, ktorý mladá osoba strávi pri odbornej príprave v rámci systému teoretickej a/alebo praktickej prípravy, kombinujúceho prácu s odbornou prípravou, alebo v rámci systému vnútropodnikového zaškoľovania, sa započítava ako pracovný čas.

4. Ak je mladá osoba zamestnaná u viacerých zamestnávateľov, pracovné dni a pracovný čas sa spočítavajú.

5. Členské štáty môžu prostredníctvom ustanovenia zákonov alebo iných právnych predpisov povoliť odchýlky z odseku 1 písm. a) a odseku 2 buď udelením výnimky, alebo ak na to existujú objektívne dôvody.

Členské štáty stanovia prostredníctvom ustanovení zákonov alebo iných právnych predpisov podmienky, limity a postupy na vykonávanie takýchto odchýlok.

Článok 9

Nočná práca

1. a) Členské štáty, ktoré využijú možnosť podľa článku 4 ods. 2 písm. b) alebo c), prijmú potrebné opatrenia na zákaz práce detí v čase medzi 20. a 6. hodinou.

b) Členské štáty prijmú potrebné opatrenia na zákaz práce mladistvých buď v čase medzi 22. a 6. hodinou, alebo medzi 23. a 7. hodinou.

2. a) Členské štáty môžu prostredníctvom ustanovení zákonov alebo iných právnych predpisov povoliť prácu mladistvým v špecifických oblastiach činnosti aj v čase, keď je nočná práca podľa odseku 1 písm. b) zakázaná.

V takomto prípade členské štáty prijmú primerané opatrenia, aby zabezpečili, že na mladistvého bude dohliadať dospelá osoba, ak je taký dohľad potrebný na ochranu mladistvého.

b) V prípade uplatnenia písm. a) naďalej platí zákaz práce medzi polnocou a 4. hodinou.

▼B

Členské štáty však môžu prostredníctvom ustanovení zákonov alebo iných právnych predpisov povoliť prácu mladistvým v čase, keď nočná práca je v ďalej uvádzaných prípadoch zakázaná, keď na to existujú objektívne dôvody a za predpokladu, že sa mladistvým poskytne primeraný náhradný čas na odpočinok a nespochybnia sa ciele stanovené v článku 1:

— práca vykonávaná v odvetviach námornej dopravy alebo rybolovu;

— práca vykonávaná v rámci ozbrojených síl alebo polície;

— práca vykonávaná v nemocniciach alebo podobných zariadeniach;

— kultúrne, umelecké, športové alebo reklamné činnosti.

3. Predtým, ako sú mladiství zadelení na nočnú prácu, a potom v pravidelných intervaloch, majú nárok na bezplatné posudzovanie a sledovanie ich zdravia a spôsobilosti, pokiaľ práca, ktorú vykonávajú v čase zákazu nočnej práce, nie je výnimočná.

Článok 10

Doba odpočinku

1. a) Členské štáty, ktoré využijú možnosť podľa článku 4 ods. 2 písm. b) alebo c), prijmú potrebné opatrenia, ktorými zabezpečia, že v každom období 24 hodín budú mať deti nárok na minimálnu dobu odpočinku v trvaní 14 po sebe nasledujúcich hodín.

b) Členské štáty prijmú potrebné opatrenia, ktorými zabezpečia, že v každom období 24 hodín budú mať mladiství nárok na minimálnu dobu odpočinku v trvaní 12 po sebe nasledujúcich hodín.

2. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia, ktorými zabezpečia, že v každom období 7 dní:

— deti, pri ktorých využili možnosť podľa článku 4 ods. 2 písm. b) alebo c), a

— mladiství

majú nárok na minimálnu dobu odpočinku v trvaní 2 dni, ktoré budú, podľa možnosti, nasledovať po sebe.

Ak je to opodstatnené z technických alebo organizačných dôvodov, minimálna doba odpočinku sa môže skrátiť, ale v žiadnom prípade nesmie byť kratšia ako 36 po sebe nasledujúcich hodín.

Minimálna doba odpočinku uvedená v prvom a druhom pododseku v zásade zahŕňa nedeľu.

3. Členské štáty môžu prostredníctvom ustanovení zákonov alebo iných právnych predpisov ustanoviť, že minimálne doby odpočinku uvedené v odsekoch 1 a 2 sa môžu prerušiť v prípade činností zahŕňajúcich doby práce, ktoré sú rozdelené v priebehu toho istého dňa alebo majú krátke trvanie.

▼B

4. Členské štáty môžu v nižšie uvedených prípadoch prijať ustanovenia zákonov alebo iných právnych predpisov na umožnenie odchýlky od odseku 1 písm. b) a odseku 2 pre mladistvých, ak sú na to objektívne dôvody a za predpokladu, že sa im poskytne vhodná náhradná doba odpočinku a nie sú spochybnené ciele stanovené v článku 1:

a) práca vykonávaná v odvetviach lodnej dopravy alebo rybolovu;

b) práca vykonávaná v rámci ozbrojených síl alebo polície;

c) práca vykonávaná v nemocniciach alebo podobných zariadeniach;

d) práca vykonávaná v poľnohospodárstve;

e) práca vykonávaná v cestovnom ruchu alebo v odvetví hotelierskych, reštauračných a kaviarenských služieb;

f) činnosti zahŕňajúce doby práce rozdelené v priebehu toho istého dňa.

Článok 11

Ročný odpočinok

Členské štáty, ktoré využijú možnosť uvedenú v článku 4 ods. 2 písm. b) alebo c), sa postarajú o to, aby obdobie, v ktorom sa nevykonáva nijaká práca, zahŕňalo, ak je to možné, školské prázdniny detí podliehajúcich riadnej povinnej školskej dochádzke podľa vnútroštátneho práva.

Článok 12

Prestávky v práci

Členské štáty prijmú potrebné opatrenia, ktorými zabezpečia, že ak denný pracovný čas presahuje štyri a pol hodiny, mladí ľudia budú mať nárok najmenej na 30-minútovú prestávku v práci, ktorá by podľa možnosti mala byť nepretržitá.

Článok 13

Práca mladistvých z dôvodu vyššej moci

Členské štáty môžu prostredníctvom ustanovenia zákonov alebo iných právnych predpisov povoliť odchýlky od článku 8 ods. 2, článku 9 ods. 1 písm. b), článku 10 ods. 1 písm. b) a v prípade mladistvých článku 12, týkajúce sa práce za okolností uvedených v článku 5 ods. 4 smernice 89/391/EHS za predpokladu, že takáto práca má dočasný charakter a musí sa vykonať ihneď, že nie sú k dispozícii dospelí pracovníci a že mladistvým sa poskytne ekvivalentná náhradná doba odpočinku v priebehu nasledujúcich troch týždňov.

▼B

ČASŤ IV

Článok 14

Opatrenia

Každý členský štát ustanoví potrebné opatrenia, ktoré sa uplatnia v prípade nedodržiavania ustanovení prijatých na vykonávanie tejto smernice. Tieto opatrenia musia byť účinné a primerané.

▼M3

Článok 15

Zmeny prílohy

Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 15a s cieľom vykonávať čisto technické zmeny prílohy so zreteľom na technický pokrok, zmeny v medzinárodných predpisoch alebo špecifikáciách a vývoj v rámci poznatkov v súvislosti s ochranou mladých ľudí pri práci.

Článok 15a

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 15 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 26. júla 2019. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 15 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medzinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva ([1])

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 15 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

([1]) Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

▼B

Článok 16

Doložka o neznižovaní ochrany

Bez toho, aby bolo dotknuté právo členských štátov vypracúvať rôzne opatrenia na ochranu mladých ľudí v reakcii na meniace sa okolnosti, uplatňovanie tejto smernice nepredstavuje opodstatnený dôvod na znižovanie všeobecnej úrovne ochrany poskytovanej mladým ľuďom, pokiaľ sa dodržiavajú minimálne požiadavky upravené touto smernicou.

Článok 17

Záverečné ustanovenia

1. a) Členské štáty prijmú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 22. júna 1996 alebo zabezpečia, že najneskôr k tomuto dátumu sociálni partneri prijmú potrebné opatrenia prostredníctvom kolektívnych zmlúv, pričom členské štáty musia vykonať všetky potrebné opatrenia na to, aby mohli výsledky stanovené touto smernicou kedykoľvek garantovať.

b) Spojené kráľovstvo môže odložiť vykonávanie prvého pododseku článku 8 ods. 1 písm. b) v súvislosti s ustanovením týkajúcim sa maximálneho týždenného pracovného času a tiež článku 8 ods. 2 a článku 9 ods. 1 písm. b) a ods. 2 o štyri roky od dátumu uvedeného v písm. a).

Komisia predloží správu o účinkoch tohto ustanovenia.

Rada, konajúc v súlade s podmienkami ustanovenými v zmluve, rozhodne o tom, či by sa toto obdobie malo predĺžiť.

c) Členské štáty o tom budú bezodkladne informovať Komisiu.

2. Keď členské štáty prijmú opatrenia uvedené v odseku 1, tieto budú obsahovať odkaz na túto smernicu alebo na ňu odkážu pri príležitosti ich úradného uverejnenia. Spôsoby uskutočnenia takého odkazu stanovia členské štáty.

3. Členské štáty oznámia Komisii znenia základných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré už schválili alebo schvália v oblasti upravenej touto smernicou.

▼M1

_____

Článok 17a

Správa o vykonávaní

Každých päť rokov členské štáty predkladajú Komisii správu o vykonávaní tejto smernice v praxi vo forme osobitnej kapitoly jednej správy ustanovenej v článku 17a ods. 1, 2 a 3 smernice 89/391/EHS, ktorá je základom hodnotenia, ktoré má vykonať Komisia v súlade s článkom 17a ods. 4 uvedenej smernice.

▼B

Článok 18

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

▼B

PRÍLOHA

Nevyčerpávajúci zoznam látok, postupov a činností

(Článok 7 ods. 2, druhý podods.)

I. **Látky**

1. *Fyzikálne látky*

a) ionizujúce žiarenie;

b) práca vo vysokotlakovej atmosfére, napr. v tlakových nádržiach, potápanie.

2. *Biologické látky*

▼M2

a) biologické látky, ktoré patria do rizikovej skupiny 3 a 4 v zmysle článku 2 druhého odseku bodov 3 a 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/54/ES ([1]).

▼B

3. *Chemické látky*

▼M2

a) látky a zmesi, ktoré podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ([2]) spĺňajú kritériá klasifikácie do jednej alebo viacerých z nasledujúcich tried nebezpečnosti a kategórií nebezpečnosti s jedným alebo viacerými z nasledujúcich výstražných upozornení:

— akútna toxicita, kategória 1, 2 alebo 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331),

— podráždenie kože, kategória 1A, 1B alebo 1C (H314),

— horľavé plyny, kategória 1 alebo 2 (H220, H221),

— horľavé aerosóly, kategória 1 (H222),

— horľavé kvapaliny, kategória 1 alebo 2 (H224, H225),

— výbušniny, kategória „nestabilné výbušniny“, alebo výbušniny podtried 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 (H200, H201, H202, H203, H204, H205),

— samovoľne reagujúce látky a zmesi, typ A, B, C alebo D (H240, H241, H242),

— organické peroxidy, typ A alebo B (H240, H241),

— toxicita pre špecifický cieľový orgán po jednorazovej expozícii, kategória 1 alebo 2 (H370, H371),

— toxicita pre špecifický cieľový orgán po opakovanej expozícii, kategória 1 alebo 2 (H372, H373),

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/54/ES z 18. septembra 2000 o ochrane pracovníkov pred rizikami súvisiacimi s vystavením biologickým faktorom pri práci (siedma samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice Rady 89/391/EHS (Ú. v. ES L 262, 17.10.2000, s. 21).

([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí, o zmene, doplnení a zrušení smerníc 67/548/EHS a 1999/45/ES a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 353, 31.12.2008, s. 1).

▼M2

— respiračná senzibilizácia, kategória 1, podkategória 1A alebo 1B (H334),

— kožná senzibilizácia, kategória 1, podkategória 1A alebo 1B (H317),

— karcinogenita, kategória 1A, 1B alebo 2 (H350, H350i, H351),

— mutagenita zárodočných buniek, kategória 1A, 1B alebo 2 (H340, H341),

— reprodukčná toxicita, kategória 1A alebo 1B (H360, H360F, H360FD, H360Fd, H360D, H360Df).

_____

_____

d) látky a zmesi uvedené v článku 2 písm. a) bode ii) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/37/ES ([1]);

▼B

e) olovo a deriváty olova, pokiaľ sú spomínané látky absorbovateľné ľudským organizmom;

f) azbest.

II. **Procesy a činnosti**

▼M2

1. Procesy pri práci uvedené v prílohe I k smernici 2004/37/ES.

▼B

2. Výroba a manipulácia so zariadeniami, pyrotechnikou alebo inými predmetmi obsahujúcimi výbušniny.

3. Práca s divými alebo jedovatými živočíchmi.

4. Porážanie zvierat v priemyselnom meradle.

5. Práca zahŕňajúca manipuláciu so zariadeniami na výrobu, skladovanie alebo používanie stlačených, skvapalnených alebo rozpustených plynov.

6. Práca s nádržami, kaďami, rezervoármi alebo cisternami obsahujúcimi chemické látky uvedené v 1.3.

7. Práca s rizikom zrútenia konštrukcie.

8. Práca s nebezpečenstvom vysokého elektrického napätia.

9. Práca, ktorej tempo určuje strojové zariadenie a pri ktorej sa používa odmeňovanie podľa výsledkov.

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/37/ES z 29. apríla 2004 o ochrane pracovníkov pred rizikami z vystavenia účinkom karcinogénov alebo mutagénov pri práci (šiesta samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice Rady 89/391/EHS) (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 50).